इति ध्यायेत्। तथा सति द्युलोकसम्बन्धिन्यूषे भूलोकसम्बन्धिनि कृष्णे चाग्निराहितो भवति।

अथ तृतीयं सम्भारं विधत्ते। "अग्निर्देवेभ्यो निलायत। आखू रूपं कृत्वा। स पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः कुर्व्वाणः पृथिवीमनुसमचरत्। तदाखुकरीषमभवत् [३] यदाखुकरीषꣳ सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्। तदेवावरुन्धे' इति। अग्निः कदाचित् केनापि निमित्तेन देवेभ्योऽपरक्तः सन् मूषिको भूत्वा तदीयं रूपञ्च सम्पूर्णं कृत्वा निलीनो देवैरदृश्यो भूत्वा, स च पृथिवीं प्रविष्टो बिलानि कुर्व्वाणोऽनुक्रमेण भूमेरन्तरेव समचरत्। यद्बिलनिर्म्माणे निःसारितं पांशुरूपं तदेतदाखुकरीषं, तस्मिन् सम्भृते सति तत्र निगूढं यदग्नेस्तेजस्तत् सर्व्वं प्राप्नोति॥

अथ चतुर्थसम्भारं विधत्ते। "ऊर्जं वा एतꣳ रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति। यद्वल्मीकं। यद्वल्मीकवपासम्भारो भवति। ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रꣳ ह्येतत् पृथिव्याः। यद्वल्मीकः' इति॥ ४॥ 'उपदीकाः' पिपीलिकासमाना आर्द्रीकृतमृत्तिकोपचयक्षमा जन्तवः, ते हि पृथिव्याः सम्बन्धिनमूर्ज्जशब्दाभिधेयं रसं पृथिव्याः सकाशादूर्द्ध्वमानीयोपचिन्वन्ति। तत्सम्भारेण भूसारं प्राप्नोति। अपि च श्रोत्रेन्द्रियसामर्थ्यमपि प्राप्नोति। वल्मीकस्य पृथिवीश्रोत्रत्वात्। एतद्वेदनं प्रशंसति। "अबधिरो भवति। य एवं वेद" इति॥